

Кой-то, какво-то търси, него и намира, ами какъ ся намира, бѣдило-то на харема у изложение-то, кое-то наистина може да е отечество-то му Турско? Европейки-те го иматъ въ прехубави стѣкълца, позлатени и украсени съ разни цвѣтове, а харема го притежава въ твърдѣ прости гаванки. Тука не ся забѣлѣваше хубави кутійки за него, а само нѣколко парчета кедрови дългнести шишета, кои-то ся употрѣбляватъ и за теглѣне вѣжди-те. Това бѣше магесническа-та кутійка, коя-то дава лустро на лице-то и исписва хубаво вежди-те.

Както всяка държава си представи костюми-те, кои-то носятъ подданици-те ѝ, също и тука имаше вредъ наоколо и въ двѣ-те отдѣления, покрай стени-те всички костюми на народи-те, кои-то съставляватъ Турска-та Империя. Но тѣй представени грозно и невѣрно, що-то, наместо да привлекътъ внимание-то на чужденци-те за да полюбопитствуватъ що-годѣ, какви народи насѣлятъ, тази толкова близна Империя до Европа-та; напротивъ изведнажъ, отъ единъ поглѣдъ само, настрѣхвахъ косми-те на человекъ, като си докара на умъ, и си зададе питаніе: че какъ може человекъ да живѣе при такви грозни хора? Наистина, всички народности бѣхъ представени въ невѣрно начертаніе, съ исключение само на Гърци-те, между кои-то имаше и попове! Владика-та имъ (гърцки) наистина изглѣдаваше като една чума, та Нѣмци-те много го възчудвахъ и по нѣкога нѣкои си говорихъ: *Ist das der griechische Bischof, Gott im Himmel . . .*

Между толкова много костюми, кои-то украсявахъ (!) турско-то отдѣление, наистина ся договѣдили нѣкои хора, та пратили и Български! И тѣй № 136 престаиваше една Българка отъ Едрине; № 230 отъ Коюнтепе; № 231 отъ Ахичелеби; № 235 отъ Раджасъ. № 122 престаиваше една Българка изъ Солунско окръжие, коя-то много очудвахъ за голѣмо-то ѝ облѣкло, а особно по извѣрждния ѝ Костюмъ, кой-то ся отличаваше отъ всички. — Тя бѣше въ главъ-тѣ доста много съ чембери окичена и овѣрзана, но като не стигаше тази накита, направила си отъ козеви вѣжя венецъ, съ увиснали поворки, като да бѣхъ нейви шевета отъ косса-та. Кръста ѝ (пояса) бѣше запасанъ съ нѣколко вѣжя, тѣй що-то ако ѝ премеримъ, ще намеримъ пречникъ ѝ съ 1 лактъ.

Друго по важно нѣщо да имаше въ това турско отдѣление, съвършено не. Турски-те кафенета, турския пазаръ, турски-те кафеѣжии, наистина не заслужватъ да ся поменуватъ, защото всякой ги е видѣлъ. Затова нека дадемъ тука единъ кратъкъ поглѣдъ и врѣхъ толкова говоримо-то Султаново сѣкровище, кое-то отнайпредъ много плашеше Европейци-те.

Сѣкровище-то на Султана,

Предъ всемирно-то Изложение.

Не трѣбва человекъ да си представя много високо, та подъ дума-та сѣкровище ще разбере нѣкой, че Султана си е при-